

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/129/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515203531
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515203531.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s. , IČO: 00 151 653 so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, právne zastúpeného: Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, IČO: 36 856 584 so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava proti žalovaným: 1./ G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XX, 2./ R. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 10 094,68 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 424,55 eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy: 124,81 eur od 21.6.2011 do 22.6.2011, 84,81 eur od 23.6.2011 do 22.8.2011, 44,81 eur od 23.8.2011 do 30.9.2011, 4,81 eur 1.10.2011 do 21.10.2011, 124,81 eur od 21.7.2011 do 21.10.2011, 89,62 eur od 22.10.2011 do 22.11.2011, 49,62 eur od 23.11.2011 do 12.12.2011, 9,96 eur od 13.12.2011 do 17.1.2012, 124,81 eur od 21.8.2011 do 17.1.2012, 34,77 eur od 18.1.2012 do 13.2.2012, 124,81 eur od 21.9.2011 do 13.2.2012, 59,58 eur od 14.2.2012 do 26.3.2012, 124,81 eur od 21.10.2011 do 26.3.2012, 84,39 eur od 27.3.2012 do 23.4.2012, 124,81 eur od 21.11.2011 do 23.4.2012, 109,20 eur od 24.4.2012 do 30.5.2012, 9,20 eur 31.5.2012 do 19.6.2012, 124,81 eur od 21.12.2011 do 19.6.2012, 34,01 eur 20.6.2011 do 17.7.2012, 124,81 eur 21.1.2012 do 17.7.2012, 58,82 eur od 18.7.2012 do 14.8.2012, 124,81 eur od 21.2.2012 do 14.8.2012, 83,63 eur od 15.8.2012 do 17.9.2012, 124,81 eur od 21.3.2012 do 17.9.2012, 108,44 eur od 18.9.2012 do 18.10.2012, 8,44 eur od 19.10.2012 do 13.11.2012, 124,81 eur od 21.4.2012 do 13.11.2012, 33,25 eur od 14.11.2012 do 14.12.2012, 124,81 eur od 21.5.2012 do 14.12.2012, 58,06 eur od 15.12.2012 do 14.1.2013, 124,81 eur od 21.6.2012 do 14.1.2013, 82,87 eur od 15.1.2013 do 18.2.2013, 124,81 eur od 21.7.2012 do 18.2.2013, 107,68 eur od 19.2.2013 do 20.3.2013, 7,68 eur od 21.3.2013 do 15.4.2013, 124,81 eur od 21.8.2012 do 15.4.2013, 32,49 eur od 16.4.2013 do 13.5.2013, 124,81 eur od 21.9.2012 do 13.5.2013, 57,30 eur od 14.5.2013 do 18.6.2013, 124,81 eur od 21.10.2012 do 18.6.2013, 82,11 eur od 19.6.2013 do 15.7.2013, 124,81 eur od 21.11.2011 do 15.7.2013, 106,92 eur od 16.7.2013 do 12.8.2013, 6,92 eur od 13.8.2013 do 12.9.2013 124,81 eur od 21.12.2012 do 12.9.2013, 31,73 eur od 13.8.2013 do 15.10.2013, 124,81 eur 21.1.2013 do 15.10.2013, 56,54 eur 16.10.2013 do 12.11.2013 úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 124,81 eur 21.2.2013 do 12.11.2013, 81,35 eur od 13.11.2013 do 13.12.2013, 124,81 eur od 21.3.2013 do 13.12.2014, 106,16 eur od 14.12.2013 do 14.1.2014, 6,16 eur od 15.1.2014 do 14.2.2014 124,81 eur od 21.4.2013 do 14.2.2014, 30,97 eur od 15.2.2014 do 12.3.2014 124,81 eur od 21.5.2013 do 12.3.2014, 55,78 eur od 13.3.2014 do 16.4.2014, 124,81 eur od 21.6.2013 do 16.4.2014, 80,59 eur od 17.4.2014 do 19.5.2014, 124,81 eur od 12.7.2013 do 19.5.2014, 105,40 eur od 20.5.2014 do 12.6.2014, 5,40 eur od 13.6.2014 do 15.7.2014 124,81 eur od 21.8.2013 do 15.7.2014, 30,21 eur od 16.7.2014 do 14.8.2014 124,81 eur od 21.9.2013 do 14.8.2014, 54,68 od 15.8.2014 do zaplatenia 124,81 eur od 21.10.2013 do zaplatenia, 3 245,06 eur od 14.11.2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

o d ŏ v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16.6.2014, domáhal, aby súd žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 10 394,68 eur, úrok vo výške 10,15 % ročne zo sumy 9 440,78 eur od 2.6.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 476,36 eur od 2.6.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania s tým, že plnením žalovaného v 2. rade zaniká v rozsahu tohto plnenia záväzok žalovaného v 1. rade a plnením žalovaného 1. rade zaniká záväzok žalovaného v 2. rade v rozsahu tohto plnenia. Svoj nárok odvodzoval od Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2015 (ďalej len „zmluva o úvere“) uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru - ÚverPLUS na bývanie, ktorý mal slúžiť na investíciu do nehnuteľnosti vo výške 290 000,- Sk a tiež od Dohody o ručení zo dňa 21.12.2005 uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 2. rade ako ručiteľom, predmetom ktorej bolo zabezpečenie pohľadávky z vyššie uvedenej zmluvy o úvere. Konanie o žalobe sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/116/2014.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 5.2.2015 bližšie špecifikoval žalovanú sumu 10 384,68 eur, pričom tá je tvorená istinou úveru vo výške 9 440,78 eur, ktorá bola vypočítaná ako rozdiel medzi súčtom čerpanej istiny vo výške 9 626,24 eur a kapitalizovaných úrokov vo výške 5 318,57 eur a kapitalizovaných poplatkov vo výške 308,05 eur mínus úhrady započítané na istinu, pričom výsledná istina je vo výške 9 440,78 eur. Ďalej žalobou uplatnená istina je tvorená vyčísleným riadnym úrokom vo výške 305,58 eur, nakoľko úroky z istiny sa do 31.10.2011 stávali súčasťou istiny a od tohto dátumu boli úroky počítané zvlášť, a to až do dňa predchádzajúceho mimoriadnej splatnosti, pričom úrok bol počítaný pri úrokovej sadzbe 10,15 % ročne. Úroky boli v celkovej výške 2 061,45 eur, pričom na splatné úroky boli započítané úhrady vo výške 1 755,87 eur. Žalobou uplatnená istina bola tiež tvorená sumou kapitalizovaných úrokov po 13.11.2011 do dňa 1.6.2014 (deň spísania žaloby) a kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne a od 1.2.2013 vo výške 5 % ročne po 13.11.2011 do dňa 1.6.2014 (deň spísania žaloby).

Žalobca týmto podaním zároveň zobral žalobu v časti zaplatenia istiny 300,- eur vrátane príslušenstva späť, nakoľko po spísaní žaloby žalovaní uhradili dňa 12.6.2014 sumu 100,- eur, dňa 15.7.2014 sumu 100,- eur a dňa 14.8.2014 sumu 100,- eur.

Keďže podaním doručeným súdu dňa 5.2.2015 zobral žalobca žalobu v časti zaplatenia sumy 300,- eur späť, uznesením sp. zn. 4C/116/2014 zo dňa 10.6.2015 okrem iného súd konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy prevyšujúcej sumu 10 094,68 eur s úrokom vo výške 10,15 % ročne zo sumy 9 440,78 eur od 2.6.2014 do 11.6.2014, zo sumy 9 340,78 eur od 12.6.2014 do 14.7.2014, zo sumy 9 420,78 eur od 15.7.2014 do 13.8.2014 a zo sumy 9 410,78 eur od 14.8.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 746,36 eur od 2.6.2014 do 11.6.2014, zo sumy 9 646,36 eur od 12.6.2014 do 14.7.2014, zo sumy 9 546,36 eur od 15.7.2014 do 13.8.2014, zo sumy 9 446,36 eur od 14.8.2014 do zaplatenia zastavil. V prevyšujúcej časti súd vylúčil vec na samostatné konanie, kde bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania. Konanie vo vylúčenej časti sa vedie na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/129/2015.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach. Žalovanému v 1. rade doručil návrh a jeho prílohy dňa 27.8.2014 a žalovanému v druhom rade dňa 28.8.2014. Žalovaný v 1.rade sa v priebehu konania k podanej žalobe a jej prílohám písomne nevyjadril. Na pojednávaní dňa 9.3.2016 potvrdil, že uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere, avšak peniaze vyplatené v hotovosti zobrala žalovaná v 2. rade, ktorá nemala v tom čase potrebné doklady na poskytnutie úveru, a preto žiadala o úver on. Za to, že zobral úver mu žalovaná v 2. rade dala 5 000,- Sk. Poskytnutý úver mal byť poskytnutý na opravu nehnuteľnosti. Dohodli sa, že celý úver bude splácať ona. Z úveru nesplácal nič. On pri úvere zdokladoval iba svoj príjem.

Žalovaný v 2. rade sa v priebehu konania k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 8.9.2014, pričom uviedol, že reagoval na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom a chcel sa s ním dohodnúť a to tak, že úver bude splácať v pravidelných splátkach po 100,- eur. Ďalej uviedol, že žalobcovi uhradil už sumu vo výške 9 386,37 eur, pričom ak sa zohľadní aj žalobcom požadovaná suma

10 394,68 eur, suma úveru bude predstavovať 20 020,91 eur a nie sumu 9 626,23 eur, čo je takmer dvojnásobok poskytnutej sumy. Podľa jeho názoru takéto nevyšenie predstavuje nezmyselné poplatky a úroky. Na pojednávaní dňa 9.3.2016 sa k nárokom uplatneným podanou žalobou po jej čiastočnom späťvzati vyjadril právny zástupca žalovaného v 2. rade, pričom poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere. Zároveň súdu predložil ich písomné vyjadrenie k podanej žalobe, v ktorom rovnako ako aj na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere, treba na posúdenie použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy občianskeho práva. Zároveň vzniesol námietku premlčania splátok, ktorých splatnosť nastala viac ako tri roky pred podaním žaloby, t.j. pred 16.6.2011. Nepremičané budú splátky, ktorých splatnosť nastala od 16.6.2011 do 13.11.2013 v celkovej počte 55. Žalobca tak má nárok iba na úhradu 55 splátok úveru. Ďalej tvrdil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti, ktoré vyžaduje právna úprava obsiahnutá v zákone o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že v predmetnej zmluve o úvere absentuje suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tiež údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Podľa jeho názoru preto treba zmluvu o úvere a z nej poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca nemôže považovať od žalovaných úroky alebo poplatky, ktoré nie sú .v zmluve o úvere uvedené a má nárok už iba na zaplatenie istiny nepremičaných splátok. Ďalej uviedol, že istina mesačnej splátky je 80,22 eur, ktorú vypočítal tak, že istinu poskytnutého úveru vydělil počtom splátok a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca má nárok na 55 splátok mal by mať nárok iba na sumu 4 412,07 eur. Keďže žalovaní zaplatili doposiaľ sumu 9 281,92 eur, žalobca má nárok už iba na zostatok istiny vo výške 344,31 eur.

Žalobca na pojednávaní trval na podanej žalobe poukázal na skutočnosti uvádzané v samotnej žalobe ako aj písomnom vyjadrení.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalovaný v 1. rade ako dlžník uzavrel dňa 21.12.2005 so žalobcom v písomnej forme zmluvu označenú ako Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej predmetom bolo poskytnutie účelového úveru - ÚverPLUS na bývanie žalovanému v 1. rade vo výške 290 000,- Sk (9 626,24 eur). Účelom úveru bola investícia do nehnuteľností. Úroková sadzba bola dohodnutá ako premenlivá vo výške 9,10 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 4 000,- Sk (132,78 eur) bol splatný v deň podpisu zmluvy o úvere. Poplatok za správu úveru bol vo výške 50,- Sk (1,66 eur) mesačne. Splátky úveru boli dohodnuté vo výške 3 760,- Sk (124,81 eur), pričom splátka bola splatná vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.1.2006 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20.12.2015. Úver tak mal byť splatný v 120 mesačných splátkach. Žalovaný v 1. rade tak mal spolu zaplatiť sumu 451 200,- Sk (14 977,10 eur). Žalovaný v 1. rade sa zaviazal splatiť úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. V zmysle čl. II bod 4 zmluvy o úvere zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v základných podmienkach zmluvy pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou.

Toho istého dňa ako bola uzavretá zmluva o úvere bola na zabezpečenie zmluvy o úvere so žalovaným v 2. rade uzavretá Dohoda o ručení.

Zo žalobcom predložených výpisov z úverového účtu vyplýva, že dňa 21.12.2005 bol čerpaný úver vo výške 286 000,- Sk (9493,46 eur) (290 000,- Sk - 4000,- Sk poplatok za poskytnutie úveru.) Z dôvodu omeškania so splácaním splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace žalobca listom zo dňa 14.11.2013 - Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 13.11.2013. Toto oznámenie bolo žalovanému v 1. rade doručené dňa 21.11.2013 a žalovanému v 2. rade dňa 22.1.2013. Z predloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaní po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uhradili sumu 100,- eur, dňa 13.12.2013, dňa 14.1.2014, dňa 14.2.2014, dňa 12.3.2014, dňa 16.4.2014, dňa 19.5.2014. Následne dňa 12.6.2014, dňa 15.7.2014 a dňa 14.8.2014. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti tak zo strany žalovaných bola uhradená celkovo suma 900,- eur.

Žalovaná suma 10 384,68 eur je tvorená istinou úveru vo výške 9 440,78 eur, vyčísleným riadnym úrokom vo výške 305,58 eur a kapitalizovaných úrokov a kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 648,32 eur. Podaním doručeným súdu dňa 5.2.2015 zbral žalobca žalobu v časti zaplatenia istiny 300,- eur vrátane príslušenstva späť, nakoľko po spísaní žaloby žalovaní uhradili dňa 12.6.2014 sumu 100,- eur, dňa 15.7.2014

.sumu 100,- eur a dňa 14.8.2014 sumu 100,- eur. Predmetom konania, tak po čiastočnom späťvzati a zastavení konania ostala suma istiny vo výške 10 094,68 eur a úroky vo výške 10,15 % ročne zo sumy 9 440,78 eur od 2.6.2014 do 11.6.2014, úroky vo výške 10,15 % ročne zo sumy 9 340,78 eur od 12.6.2014 do 14.7.2014, úroky vo výške 10,15 % ročne zo sumy 9 240,78 eur od 15.7.2014 do 13.8.2014, úroky vo výške 10,15 % ročne zo sumy 9 140,78 eur od 14.8.2014 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 746,36 eur od 2.6.2014 do 11.6.2014, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 646,36 eur od 12.6.2014 do 14.7.2014, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 546,36 eur od 15.7.2014 do 13.8.2014 a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 446,36 eur od 14.8.2014 do zaplatenia.

Zo strany žalovaného v 2. rade bola vznesená námietka premlčania vo vzťahu k splátkam úveru splatným pred 16.6.2011, teda tri roky pred podaním žaloby na súd. Ďalej tiež bolo poukázané na chýbajúce náležitosti spotrebiteľského úveru, ktoré vyžaduje zákon spotrebiteľských úveroch a s tým spojenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Zo žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaní v období od 16.6.2011 do 13.11.2013 uhradili žalobcovi sumu v splátkach po 100,- eur zo dňa 12.11.2013, dňa 15.10.2013, dňa 12.9.2013, dňa 12.8.2013, dňa 15.7.2013, dňa 18.6.2013, dňa 13.5.2013, dňa 15.4.2013, dňa 20.3.2013, dňa 18.2.2013, dňa 14.1.2013, dňa 14.12.2012, dňa 13.11.2012, dňa 18.10.2012, dňa 17.9.2012, dňa 14.8.2012, dňa 17.7.2012, dňa 19.6.2012, 30.5.2012, dňa 23.4.2012, dňa 26.3.2012, dňa 13.2.2012, dňa 17.1.2012 a v splátkach po 40,- eur zo dňa 12.12.2011, dňa 22.11.2011, dňa 21.10.2011, dňa 30.9.2011, dňa 22.8.2011, dňa 22.6.2011 celkovo sumu 2540,- eur. Po zosplatnení úveru do spisania žaloby boli zo strany žalovaných vykonané úhrady v sume 100,- eur dňa 13.12.2013, dňa 14.1.2014, dňa 14.2.2014, dňa 12.3.2014, dňa 16.4.2014, dňa 19.5.2014 celkovo v sume 500,- eur.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o úvere“) zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. (v súčasnosti § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Súd právne posúdil vec tak, že medzi účastníkmi konania uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2005 je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. Podľa prechodných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 879j) sa aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.1.2008 spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka účinnými od 1.1.2008, vrátane ustanovení o spotrebiteľských zmluvách. Je síce pravda, že úverová zmluva je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak pokiaľ je jej účastníkom spotrebiteľ, majú ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv (obsiahnuté v piatej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka) prednosť pred ustanoveniami Obchodného zákonníka o zmluvnom type. Aj keď vo všeobecnosti je Občiansky zákonník považovaný za lex generalis, kým Obchodný zákonník za lex specialis, toto platí len vo vzťahu k všeobecnej úprave zmluvných vzťahov. Pokiaľ ide o osobitnú úpravu spotrebiteľských vzťahov, tieto ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať aj

.vtedy, ak sa zmluvný vzťah inak spravuje Obchodným zákonníkom. To neznamená, že by bol celý zmluvný vzťah podriadený režimu Občianskeho zákonníka a že by úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v Obchodnom zákonníku stratila akékoľvek opodstatnenie. Záväzkový vzťah upravený ako zmluvný typ v Obchodnom zákonníku sa aj naďalej spravuje ustanoveniami o tomto zmluvnom type ako aj ďalšími ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka, avšak (ak ide súčasne o spotrebiteľský vzťah) len potiaľ, pokiaľ je ich uplatnenie v súlade s osobitnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, teda najmä pokiaľ to nie je v neprospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Keďže úverová zmluva medzi žalobcom a žalovanými v 1. rade spĺňa definičné znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka ako § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (zo samotnej zmluvy vyplýva, že poskytnutý úver bol účelovo viazaný na investície do nehnuteľnosti pre žalovaných v 1. rade, teda nie na jeho obchodnú alebo podnikateľskú činnosť, pričom žalobca v konaní netvrdil ani nepreukázal opak) a k vyhláseniu predčasného splatenia ako aj k účtovaniu úrokov a poplatkov z došlo po 1.1.2008, súd v zmysle § 879j a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka posúdil súlad uplatnených nárokov navrhovateľa s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Súd sa však nestotožnil s argumentáciou žalovaného v 2. rade a jeho právneho zástupcu, že zmluvu o úvere treba podrobiť aj skúmaniu, vo vzťahu k náležitostiam, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, pre spotrebiteľské úvery. Predmetom k zmluvy o úvere bol účelový úver - ÚverPLUS na bývanie, na investíciu do nehnuteľnosti. Tento účel poskytnutého úveru vylučuje aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch a to z dôvodu uvedeného v citovanom § 1 ods. 2 písm. a/ tohto zákona, podľa ktorého zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Pri zákonnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení Obchodného zákonníka upravujúcich zmluvu o úvere (§ 497 a nasl.) a ako je vyššie uvedené aj s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka to veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V zmysle § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Súd po preskúmaní žaloby ako aj jej príloh považoval v intenciách vyššie uvedených považoval nárok uplatnený žalobou iba za čiastočne dôvodný.

V prvom rade sa súd zaoberal námietkou premlčania splátok úveru, ktoré boli splatné tri roky pred podaním žaloby, teda pred 16.6.2011. Súd túto námietku žalovaného v 2. Rade považoval za dôvodnú, pričom s poukazom na citovaný § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa na premlčanie týchto splátok úveru by súd musel prihliadať aj z úradnej povinnosti.

Povinnosťou žalovaného v 1. rade ako dlžníka zo zmluvy o úvere bolo úver splácať v splátkach po 3 760,- Sk (124,81 eur) mesačne vždy k 20 dňu v mesiaci a to od 20.1.2006 do 20.12.2015. Od splatnosti každej jednotlivéj splátky úveru plynula žalobcovi samostatne trojročná premlčacia doba. Žaloba, ktorou si žalobca uplatnil nároky z úverovej zmluvy bola tunajšiemu súdu doručená dňa 16.6.2014. Súd vychádzajúc z trojročnej premlčacej doby považoval splátky úveru a nároky, ktoré vznikli a ktoré boli žalobcom uplatnené v období pred 16.6.2011 za premlčané, teda žalobca si v tejto časti uplatnil svoj nárok po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd vzhľadom na žalovaným v 2. Rade vznesenú námietku premlčania ako aj postupom podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadol na oslabenie nároku žalobcu voči žalovaným z dôvodu jeho premlčania. Žalobcovi tak vznikol nárok iba na splátky úveru, ktoré boli splatné po 16.6.2011, pričom ide o celkovo 55 splátok po 124,81 eur, teda sumu 6 864,55 eur. Od tejto sumy je však potrebné odrátať úhrady žalovaného v období od 16.6.2011. Tieto úhrady predstavovali celkovo sumu 3 340,- eur, pričom išlo o úhrady žalovaných vo výške 100,- eur zo dňa 17.1.2012, dňa 13.2.2012, dňa 26.3.2012, dňa 23.4.2012, dňa 30.5.2012, dňa 19.6.2012, dňa 17.7.2012, dňa 14.8.2012, dňa 17.9.2012, dňa 18.10.2012, dňa 13.11.2012, dňa 14.12.2012, dňa 14.1.2013, dňa 18.2.2013, dňa 20.3.2013, dňa 15.4.2013, dňa 13.5.2013 dňa 18.6.2013, dňa 15.7.2013, dňa 12.8.2013, dňa 12.9.2013, dňa 15.10.2013, dňa 12.11.2013, dňa 13.12.2013, dňa 14.1.2014, dňa 14.2.2014, dňa 12.3.2014, dňa 16.4.2014, dňa 19.5.2014, dňa 12.6.2014, dňa 15.7.2014 a dňa 14.8.2014 a úhrady žalovaných vo výške 40,- eur zo dňa 12.12.2011, dňa 22.11.2011, dňa 21.10.2011, dňa 30.9.2011, dňa 22.8.2011, dňa 22.6.2011. Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie istiny vo výške 3 424,55 eur (rozdiel medzi 6864,55 eur /55 x 124,81 eur/ a sumou úhrad po 16.6.2011 vo výške 3 440,- eur).

Súd tiež nepriznal žalobcovi nárok na ním vyčíslený úrok z úveru ako aj kapitalizované poplatky, ktoré tvorili žalobou uplatnenú istinu, a to jednak z titulu ich premlčania vo vzťahu k úrokom a poplatkom, ktoré boli uplatňované pred 16.6.2011 a tiež s poukazom na skutočnosť, že zmluvná podmienka v rovnakom znení ako je obsiahnutá v čl. II bod 4 zmluvy o úvere bola rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/360/2012 zo dňa 4.2.2015 vyhlásená za neprijateľnú. Neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (resp. 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretie zmluvy o úvere) je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovaným povinnosť plniť. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že priznal žalobcovi splátky úveru, ktorých splatnosť nastala po 16.6.2011 v plnej výške, pričom v zmysle zmluvy o úvere súčasťou splátky bola aj splátka úroku z úveru ako aj splátka poplatkov a nákladov spojených s úverom, teda priznaním aj žalobcom uplatnených úrokov z úveru a poplatkov by tak došlo k ich duplicitnému priznaniu. Súd tiež nepriznal ani žalobcom uplatňovaný pokračujúci úrok vo výške 10,15 % ročne. Dohodnuté úroky (zmluvné úroky, úroky z úveru), teda žalobcom uplatnený úrok vo výške 10,15 % ročne, ktorý si žalobca uplatňoval z poskytnutých prostriedkov úveru, mu patria len do splatnosti úveru. Od splatnosti sú žalovaní v omeškaní a musia platiť úroky z omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka. Keďže súd priznal žalobcom splátky úveru od 16.6.2011 do splatnosti úveru teda do 20.12.2015 v plnej výške, tak ako to už bolo vyššie uvedené, teda vrátane úrokov, súd už nepriznal žalobcovi pokračujúci úrok z úveru, nakoľko by došlo k duplicitnému úročeniu úrokmi z úveru, a to aj po splatnosti úveru. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že od splatnosti úveru sú žalovaní v omeškaní a musia platiť úroky z omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa - žalovaných dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi konania. Pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru.

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní dostane sa do omeškania čo mu zakladá povinnosť zaplatiť veriteľovi popri plnení dlhu aj úroky z omeškania. Je nepochybné, že žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením splátok úveru splatných od 20.11.2011 do 13.11.2013, kedy bola vyhlásená splatnosť úveru a následne do omeškania so zosplatenými zvyšnými splátkami splátkami úveru čím žalobcovi priamo zo zákona vzniklo právo na úrok z omeškania ktorého sadzba požadovaná žalobcom (8 % ročne, resp. od 1.2.2013 5 % ročne) je v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko je v nižšej výške, ako by pripadala v zmysle týchto ustanovení. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi pokračujúci úrok z omeškania z jednotlivých splátok úveru splatných od 16.11.2011 do 13.11.2013 a následne aj úrok z omeškania zo splatného úveru, pričom zohľadnil aj jednotlivé úhrady žalovaných. Súd tak priznal žalovaným úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, resp. 5 % ročne tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti návrh na zaplatenie úroku z omeškania zamietol.

Podľa 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p. súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.